

PELE

Epizodna uloga · 22 godine — dugometražni film „#Brucoši“ (Living Pictures, 2026)

• **Govor: OBAVEZNO autentičan crnogorski (ijekavica)**

KONTEKST

Odgovor na Zdravkov monolog. Ista noć, ista vatra. Čovek koji je izgubio sve. Sektu jer ju je izdao. Brata, jer ga je izdao. Govori tiho. Skoro bez pokreta.

Znam.

(dugo ćutanje — ne žuri)

Sjećaš se kad si pao s bicikla, pa sam te nosio tri kilometra do doma zdravlja? Cio put si mi priča' viceve, da ja ne bih plaka'. Ti — slomljena ruka. Ja — čitav. A ti mene tješiš.

(gleda u vatru)

Kad su svi otišli... ti u Beograd, mater mi umrla, kuća se prodala... doša' je Božo. Donio mi čaj. Toplu sobu. Reka': „Ođe nikad nećeš biti sam.“ I ja sam povjerova', jer... jer mi niko drugi nije ništa ni ponudio. A cijena je stizala na rate. Prvo sitno. „Dovedi jednog. Pa još jednog.“ Pa...

(prvi put ga pogleda)

Pa tebe. I ja sam sebi reka' — spasavam ga. Božo će ga popraviti', pa će mi se vratiti' brat. Eto koliko sam duboko bio zaša': mislio sam da te izdajem iz ljubavi.

(pauza)

A onda sam te vidio u onoj 'aljini. Kako te prže. A ti ćutiš — ne daš im ni glasa. I prvi put poslije toliko godina — čuo sam sebe. Šta pričam. Šta radim. I bilo me je sramota ka' nikad u životu.

(tiho)

Nemam ja đe da se vratim, Zdravko. Sve sam spalio. Al' ako mi dozvoliš da sjedim kraj ove vatre... meni je to dosta.

UPUTSTVO ZA AUDICIJU

Monolog igrati sedeći ili stojeći; partner je van kamere. Ne igrati na smeh. Komedija ovog filma igra se ozbiljno.